

K našim sedmdesátinám

Jaromír Nohavica

C F G C F G

C F G Ami

1. Až se nám poslední zub vykotlá,

F C F G C F G

nebudem nadávat z beznaděje,

Ami F C

přejdeme z tvrdých řízků na protlak,

F C F C

a pak si řekneme:

F C F C

R1: Ať už je, jak už je,

Ami G

ať už je, jak už je,

F C F G C
hlavně, že je, je, je, je, je, je, je, je.

2. My dva, a důchodci, no to je fór,

já dočtu konečně Hemingwaye,

ty budeš pěstovat celer a pór,

tak to vím bezpečně.

R1:

3. K svátku mi upleteš svetr a šál,

já svetr umažu od oleje,

šťěstí, že zrovna tebe jsem si vzal,

to jiná, můj bože.

R1:

4. Až usnou doktoři, vběhnem na dvůr,

ty budeš za četníka, já za zloděje,

nalačno nejlepší je radepur

a analgetika.

R1:

5. Jó, až nám poslední vlas vypadne,

oba se změním v čaroděje,

vykouzlíme si, co nás napadne,

a pak si povíme:

R2: Ať bylo, jak bylo,

ať bylo, jak bylo,

hlavně, že je, jó.

R1: